26/02/2019

Παρέμβαση Μητρ Κισσάμου: “Όταν καταρρέουν-γκρεμίζονται τα σύμβολα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Τον προβληματισμό του εξέφρασε με άρθρο του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισσάμου κ Αμφιλόχιος , αποτυπώνοντας θα έλεγε κανείς μια πραγματικότητα που μόνο περήφανους δε μας κάνει σαν Έλληνες. Με αφορμή την κατάρρευση της ιστορικής γέφυρας του «Κερίτη” στην Κρήτη, ο Ιεράρχης βάζει στην σειρά τις σκέψεις μιας ασύχαστης ψυχής, που πονάει, όταν βλέπει τα ιστορικά διατηρητέα μνημεί, απροστάτευτα να χάνονται.

Ποια είναι η «σωστή κατεύθυνση» αυτής της Πατρίδας; αναρωτιέται ο Ιεράρχης; Αυτή που η αδούλωτη ανά τους αιώνες Ελληνική και Κρητική ψυχή υπερασπίστηκε, στο όνομα της πίστης και της ελευθερίας, που γαλούχησε και έθρεψε γενεές – γενεών, πότισε το δένδρο της ελευθερίας και ανέστησε το Γένος των Ρωμιών από την τέφρα του σε κάθε οριακή στιγμή της ιστορικής πορείας του ή μήπως αυτή που επαγγέλλονται οι σύγχρονοι, κατά τον μεγάλο Μίκη Θεοδωράκη, «εθνομηδενιστές» των καιρών μας;”

Διαβάστε όλο το άρθρο

Του Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου

Κίνητρο για τον προβληματισμό και τις ατάκτως ερριμμένες σκέψεις που ακολουθούν η χθεσινή κατάρρευση της ιστορικής γέφυρας του «Κερίτη». Πρόκειται περί ενός «ιστορικού διατηρητέου» μνημείου 111 ετών που βρισκόταν στο ιστορικό χωριό Αλικιανός των Χανίων. Η ιστορική αυτή γέφυρα είχε δημιουργηθεί με την φροντίδα του μεγάλου Εθνάρχη Ελευθερίου Βενιζέλου το 1908 και ήταν σύμβολο για τον τόπο, την Κρήτη και τον κόσμο όλο καθώς εκεί το 1941, οι Κρητικοί ελεύθεροι αγωνιστές, έγραψαν μια ξεχωριστή – μοναδική ιστορία που ενέπνευσε και συγκίνησε ολόκληρο τον κόσμο. Εκεί την 1η Αυγούστου του 1941, οι Ναζί κατακτητές εκτέλεσαν 118 αδούλωτα παλληκάρια της Κρήτης και συνολικά στα χρόνια της κατοχής, στον τόπο αυτό, έχασαν την ζωή τους 397 άνθρωποι. Αυτό λοιπόν το κερί που άναψε και το λιβάνι που θύμιασε τους 397 αδούλωτους και απροσκύνητους Κρητικούς που η γερμανική βαρβαρότητα πίστεψε ότι θανάτωσε, οδηγώντας τους στην αθανασία, έδωσε στον τόπο και στο ποτάμι της κοιλάδας το όνομά του: “Κερίτης”. Εκεί στα θεμέλιά της είναι θρονιασμένη η δόξα που ποτίζεται και θεριεύει με το αίμα που χύθηκε στην αντίσταση των Κρητικών και στις θυσίες που ακολούθησαν, τροφοδοτώντας το αιώνιο δένδρο της λευτεριάς. Δικαιολογημένα θρήνησαν και θρηνούν οι άνθρωποι του τόπου για την κατάρρευση της καθώς νιώθουν πως ξεριζώνεται και γκρεμίζεται η ιστορία τους. «Εκεί, στον ανοιχτό κάμπο, σημειώνει αρθρογράφος, παίχτηκε το παιχνίδι της αναμέτρησης και του μεγαλείου, της δόξας του αδούλωτου ανθρώπου με τη φωτιά και το σίδερο της χαμηλής και σκοτεινής ανθρώπινης βαρβαρότητας». Σκέφτομαι και συλλογιέμαι: Στους δικούς μας χρόνους και καιρούς που παίζεται άραγε το παιχνίδι της αναμέτρησης και του μεγαλείου της δόξας του αδούλωτου ανθρώπου; Μεταφέρω μερικά από τα πολλά γεγονότα της επικαιρότητας, τα οποία μοιάζει να μην μας προβληματίζουν και να μην μας θέτουν ενώπιον των ευθυνών μας. Θέμα «μακεδονικής μειονότητας» και «μακεδονικής γλώσσας» στην Χώρα μας θέτουν, τυχαία άραγε; διεθνή και παγκοσμίου εμβέλειας ειδησιογραφικά πρακτορεία. Την ίδια ώρα φωνές εκ των έσω υπερασπιζόμενες την αλλαγή του άρθρου 3 στο Σύνταγμα της Πατρίδας μας και την δημιουργία ενός Κράτους «θρησκευτικά ουδέτερου», ισχυρίζονται ότι δεν θέλουν ένα «θρησκευόμενο Κράτος» και ότι ήρθε η ώρα για ένα… «ενάρετο» χωρισμό μεταξύ Εκκλησίας και Πολιτείας, μιλώντας για… «παρωχημένες» φράσεις την διασφάλιση της εθνικής ταυτότητας και ιδιοπροσωπείας του Έλληνα και χαρακτηρίζοντας ως «συντηρητικές δυνάμεις» και «σκοταδιστές» όσους αντιστέκονται στην ισοπεδωτική αυτή λαίλαπα του αφανισμού της αδούλωτης ψυχής που αντιστάθηκε στην φωτιά και το σίδερο.

Προτείνουν δε προς υιοθέτηση μοντέλα όπως το Γερμανικό, το Γαλλικό, κ.α. Στην εύλογη ερώτηση: Γιατί, κύριοι, η Ελλάδα να μην έχει το δικό της μοντέλο, το Ελληνικό, καθώς πρόκειται για μια Πατρίδα που, σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα, ο λαός της σε ποσοστό 80% ταυτίζει την πίστη του με την εθνική του ταυτότητα και το άρθρο 13 του Συντάγματος ήδη από το 1975 όχι μόνον αναγνωρίζει αλλά και κατοχυρώνει πλήρως την θρησκευτική ελευθερία, με αποτέλεσμα ο κάθε πολίτης αυτής της Χώρας να μπορεί ελεύθερα να εκφράζει τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις και πιστεύω, στην ερώτηση αυτή… προκλητικά κωφεύουν ή ειρωνικά χαμογελούν. Κάποιοι δε από αυτούς δηλώνουν ότι με τις επιλογές τους αυτές οδήγησαν την ιστορία της Ελλάδας «οριστικά στην σωστή κατεύθυνση». Τελικά: Ποια είναι η «σωστή κατεύθυνση» αυτής της Πατρίδας; Αυτή που η αδούλωτη ανά τους αιώνες Ελληνική και Κρητική ψυχή υπερασπίστηκε, στο όνομα της πίστης και της ελευθερίας, που γαλούχησε και έθρεψε γενεές – γενεών, πότισε το δένδρο της ελευθερίας και ανέστησε το Γένος των Ρωμιών από την τέφρα του σε κάθε οριακή στιγμή της ιστορικής πορείας του ή μήπως αυτή που επαγγέλλονται οι σύγχρονοι, κατά τον μεγάλο Μίκη Θεοδωράκη, «εθνομηδενιστές» των καιρών μας; Για όσους δε, πάλι θα σπεύσουν να.. στοχοποιήσουν πρόσωπα και λογοκρίνουν τα γραφόμενα, σαφώς δικαίωμα τους, απαντάμε με το Ριζίτικο τραγούδι του «Κερίτη».

Φωνή και κλάημα άκουσα στη γέφυρα Κερίτη, ποιες να ‘ταν απού κλαίγανε και τα δεντρά μαραίναν… Δεν ήταν μια δεν ήταν δυο δεν ήταν τρεις και δέκα, ήταν των εκατό οχτώ χαροκαημένες μάνες… Μάνες γυναίκες κι αδερφές κακοθανατισμένων… Η μια ‘κλαιγε τον άντρα της, η γι άλλη τον υγυιόν τζη, οι αδερφές τους αδερφούς τη λεβεντιά της Κρήτης…

Αυτή η «λεβεντιά» της αδούλωτης και απροσκύνητης ψυχής του Γένους, πιστεύουμε, θα αφυπνίσει και θα αναστήσει, για άλλη μια φορά, τον τόπο και τους ανθρώπους του.